

[manuscript]

[Inventaris Werkgroep Mondriaan Correspondentieproject, 25-28]

[Tekst is met twee diagonale lijnen doorgehaald]

\8.

Z. Dat zou niet aan de abstracte verschij- /
ning, maar aan <ons → onze natuurlijkheid> liggen. Evenwel : ik /
zeide reeds „kunst is geen natuur”, maar /
nu zeg ik ook „natuur is geen kunst” en /
behoeft dat ook niet te zijn. Wat de na- /
tuur ons onzen menselijke natuur doet /
<+ ge>voelen en verstaan, dat beeldt onze geest /
om. En bovendien is de, hoofdzakelijk, /
geometrische constructie onzer stadsom- /
geving al reeds niet heel erg abstract tegenover /
de landelijke natuur ? --- Een abstracte /
voorstelling kan ons zeer wel emoti- /
onneeren, daar herinner ik me een voor- /
beeld van. Indertijd, heel in 't begin van den oor- /
log, werd een film vertoond waarop een groot deel /
van de wereld in plattegrond was voorgesteld. En daar- /
op <- waren de legers> verschenen plotseling de legers, /
die uit Duitschland den inval deden, als blokjes. /
Eveneens verschenen in enkel blokjes de legers der /
Geallieerden, tot tegenweer. Zoo beeldde zich /
inderdaad heel het vreeselijk wereldgebeuren --- /
in al zijn grootheid, niet bij gedeelten en in dé- /
tails, zooals een natuurlijke voorstelling er van /
het ons getoond zou hebben.

X Ik stem U toe, dat voor een wereldgebeuren /
zoodanige voorstelling zijn nut heeft, maar over /
het algemeen doet een natuurlijke voorstelling /
ons toch meer aan. //

Z. Het <- [x]> zuiver beeldend zien <- zich> aanschouwt /
alles als een wereldgebeuren. Evenwel ///